Prohlašování posledních pořízení notáři jako soud. komisaři.

Presidium Vrchního soudu v Praze (Pres. 49475—2/36).

Ze zpráv o prohlídkách soudů bylo zjištěno, že není jednotného názoru o výkladu ustanovení § 41 nesp. pat. o prohlašování otevřených posledních pořízení nalezených při sepisování úmrtního zápisu. Některé soudy, odpírajíce veřejným notářům pověřeným ve funkci soudních komisařů sepsáním úmrtního zápisu, právo, prohlásiti otevřené poslední pořízení, které se při tom najde, nebo které veřejnému notáři při sepisování úmrtního zápisu účastníci odevzdají, dovozují, že ustanovení § 36 nesp. pat. rozlišuje mezi soudním vyslancem a veřejným notářem, kterým lze svěřiti sepsání úmrtního zápisu, kdežto § 41 nesp. pat. mluví jen o soudním vyslanci, kterému přiznává právo za podmínek tam stanovených publikovati otevřené poslední pořízení.

Podle § 29 nesp. pat. a § 183 st. not. ř. může býti veřejnému notáři jako soudnímu komisaři svěřeno sepisování úmrtního zápisu a provedení jiných v pozůstalostním řízení potřebných úkonů, při nichž nejde o soudní rozhodnutí.

Podle § 30 nesp. pat. má notář jako soudní komisař dbáti při těchto úkonech předpisů, platných pro vyslance soudní.

Kromě toho, jestliže ustanovení § 8 nař. minist. spravedlnosti ze dne 28. VI. 1850 č. 256 ř. z. připouští za předpokladů tam naznačených, aby i obecní starosta prohlásil poslední nařízení, nelze s tím logicky srovnati, že by zákonodárce ustanovením § 41 nesp. pat. chtěl vyloučiti veřejného notáře z oprávnění prohlásiti při sepisování úmrtního zápisu otevřené poslední pořízení. Výklad tento odporuje i rozhodnutí býv. nejvyššího soudu ze dne 31. ledna 1893 č. 795 Gl.-U. 14569. Stejný názor zastává Schuster v koment. vydání nesp. pat. u § 41 poukazuje zvláště i na § 30 nesp. pat.

Z toho možno tudíž usuzovati, že veřejný notář, pověřený sepsáním úmrtního zápisu, jest podle § 41 nesp. patentu oprávněn prohlásiti otevřené poslední pořízení, jež se při sepisování úmrtního zápisu najde, nebo které mu účastníci odevzdají.

Na to na základě výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 20. října 1936 číslo 52.227/36-11 upozorňuji v zájmu jednotného postupu.

V Praze dne 4. listopadu 1936.

Dobias v. r.

Permanentní komise Stálých delegací advokátních a notářských komor Republiky Československé. Na podnět vyšlý z řad notářských ustavily Stálá delegace advokátních komor Rep. Čsl. a Stálá delegace notářských komor Rep. Čsl. společnou permanentní komisi zástupců obou Stálých delegací, jejímž účelem jest, aby měla v patrnosti otázky, týkající se společných zájmů stavu advokátního a notářského, upozorňovala na každé nebezpečí, jež hrozí oběma stavům z osnov nových zákonů nebo z opatření vlády či jiných orgánů, resp. z požadavků jiných stavů a pod., a včasně činila, nebo aspoň navrhovala potřebná protiopatření. Členy této permanentní komise jsou z řad advokátů pres. dr. Klouda, vicepres. dr. Weden, vicepres. dr. Švehla a dr. Schlecht, z řad notářů pres. dr. Čulík, pres. dr. Ponec, pres. Trinks a dr. Janatka. Ustavující schůze konala se dne 30. listopadu 1936 v presidiální kanceláři advokátní komory v Praze a probrány na ní:

1. nové znění osnovy zákona o pokoutnictví, kteráž znamená i proti dosavadnímu stavu reformationem in peius, pročež zaujato k ní negativní stanovisko a usneseno podniknouti všechny kroky, aby tato osnova se zákonem nestala,

2. statut a jednací řád permanentní komise, při čemž za povisorium byl přijat návrh předložený notářskou sekcí,

3. osnova vládního nařízení k zákonu o přímých daních, ke kteréž usneseny připomínky k některým bodům.

Sloučení notářských komor. Sbor notářů obvodu notářské komory králové-hradecko-chrudimské, usnesl se ve valné schůzi dne 25. října 1936 na sloučení notářské komory králové-hradecko-chrudimské s notářskou komorou v Praze s účinností ode dne 1. ledna 1937, případně ode dne, kdy sloučení komor bude schváleno ministrem spravedlnosti.

Tímto usnesením dochází ke sloučení všech českých notářských komor v zemi České, které jest důležitým faktickým krokem k uzákonění velikých notářských komor, které navrhuje osnova nového notářského řádu.

Sociální pojištění.

K četným dotazům oznamujeme, že v přípravách pro zavedení sociálního pojištění notářů a kandidátů notářství nemůžeme prozatím pokračovati, ježto není splněn zásadní předpoklad pojištění, t. j. uzákoněna malá novela k notářskému řádu, která obsahuje příslušné rámcové ustanovení pro pojištění.

Vzhledem k tomu, že není ani přibližně známo, kdy navrhovaná novela stane se skutkem, není možno stanoviti také přesný termín počátku působnosti našeho pojištění.

K tomuto termínu bude nutno sestaviti totiž novou řádnou pojistněmatematickou bilanci jako podklad k úřednímu projednání a schválení celé instituce našeho pojištění. Ms.

Správní výbor úřadovny Praha A Všeobecného pensijního ústavu schválil ve své čtvrté řádné schůzi, konané dne 13. XI. t. r. zprávu o činnosti úřadovny a o zákonných plněních. Počet pojištěnců se zvýšil od 1. I. t. r. do 1. XI. o 6164 celkem na 161.761; novinářů je pojištěno 973. Počet zaměstnavatelských účtů činí 28.027. Dobrovolných pojištěnců je k 1. X. t. r. celkem 4113, uznávací poplatek platí 7051 osob. Na zákonných dávkách vyplatila úřadovna 24.915 důchodcům za období od 1. I. do 30. IX. t. r. celkem 145,778.000 Kč. V tom je zahrnut státní příspěvek za dobu vojenské válečné služby v částce 3,049.000 Kč a zvýšení dávek z titulu nepojištěné doby služební částkou 20,998.000 Kč. Žádostí o léčebnou péči došlo v témže období 3356, žádostí za umístění v zotavovnách 818; obé se pohybuje na úrovni minulých let. Na podporách v nezaměstnanosti bylo v témže údobí vyplaceno 1,982.000 Kč, na pojistném za nemocenské ošetření důchodců 4,423.000 Kč. Na dávkách zákonných i dobrovolných dohromady bylo od 1. I. do 30. IX. vyplaceno 159,554.000 Kč. Ve schůzi schválena revisní zpráva a rozpočet na rok 1937.

Důležité výnosy poplatkové. (Uveřejněno v daňové a bilanční revui čís. 11—12, ročník XV., str. 349.)

Daň darovací, předepsaná z bezplatného poskytnutí, uvedeného v § 31, čís. 1, 2 a 4 zák. číslo 278/1915.

Ministerstvo financí vynesením ze dne 15. 10. 1936, čj. 123.500 stanovilo toto:

Jestliže tato poskytnutí mají za předmět věci movité a nejsou osvědčena listinou darovací (na př. věna dcerám z důvodu provdání, výbavy synům k zařízení živnosti, poskytnutí na účet dědických podílů či jako odbytné za ně, služební odměny i mimořádné darování od zaměstnavatelů zaměstnanců, nemá býti vymáhána, je-li proti předepsané dani z obohacení podán rekurs či stížnost k nejv. spr. soudu.

Pozůstalostní výkazy (§§ 34 a 35 min. nařízení č. 397/1915 ř. z.).

Ministerstvo financí vynesením ze dne 17. září 1936, čj 109.999/36-V/15, dalo tyto pokyny:

V zásadě je podle § 46 p. z. a § 31 min. nař. č. 397/1919 ř. z. nutno, aby o každé pozůstalosti předložen byl pozůstalostní výkaz. V odstavci 2. § 34 cit. min. nařízení je stanovena jen ta úleva, že při pozůstalostech, jejichž hrubá hodnota nepřesahuje 10.000 Kč, může býti pozůstalostní výkaz přijat do projednacího protokolu. Soud může předložiti pozůstalostní výkaz, resp. projednací protokol tento výkaz obsahující rejstříkovému úřadu (§ 37). — Zapraví-li se pozůstalostní poplatek podle § 44 cit. min. nař. kolky, není podle § 35 cit. min. nař., který jest výjimkou z uvedené zásady, vůbec nutno pořizovat jakýmkoli způsobem pozůstalostní výkaz. Toto ustanovení platí i za účinnosti čl. I. vlád. nařízení č. 66/33, kterým byla hranice 50 Kč stanovená v cit. § 44 pro zapravování dědické daně kolky, zvýšena na 300 Kč. Je-li tedy dědická daň zapravena podle cit. § 44 kolky, není podle dosavadních předpisů třeba předkládat soudu a zasílat rejstříko-